

7. ดูแลความสะอาดปาก

และฟัน รักษาความชุ่มชื้น

ในช่องปากถ้าปากแห้ง หรือน้ำลายเหนียวให้มอมเกล็ดน้ำแข็ง หรือ รับประทานผลไม้แข็ง เช่น ถ้า แปรงฟัน หรือ บัวนปากไม่ไหว ให้ใช้สัลลี หรือ ผ้าสะอาดชุบน้ำเช็ดในปากและฟัน หลีกเลี่ยง การใช้น้ำยาบ้วนปากที่มีขี้น้ำในห้องตลาด เพราะมี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เป็นสาเหตุให้ปากแห้ง ควรใช้สีฟัน หรือลิปมัวนทาริมฝีปาก

8. หากมีแพ้ในปากควรหลีกเลี่ยง อาหารรสจัด หรือ ผลไม้ที่รีบสเปรี้ยว เช่น น้ำมะนาว น้ำส้ม ให้รับประทาน อาหารอ่อน เช่น นม โจ๊กหมูสับใส่ไข่ ชุปฟักทอง ไอศครีม เป็นต้น

ในกรณีที่ผู้ป่วย

ได้รับอาหารทางสายยางอยู่แล้ว

ควรพิจารณาปริมาณอาหาร

ตามความต้องการของร่างกาย

หากมีอาหารเหลือค้างในกระเพาะ

มากหรือผู้ป่วยบ่นแน่นอีกด้อด

ควรลดปริมาณอาหาร

หรือลดจำนวนมื้อลง

ໃຫຍ້ປ່ວຍຮະຍະທ້າຍ
การรับประทานอาหารและຫົ່າກ້ອຍຈະ
ໄສໄດ້ກຳໃຫຍ້ປ່ວຍກອມາພາຈາກຄວາມຊີວ
ຮ່າງກາຍຈະຂຶ້ນສາວິເຄມືບາງຫຼືດ
ທີ່ຈະກຳໃຫຍ້ປ່ວຍຮູ້ສັກສນາຍື່ນ
ແລະບ່ອຮ່າງກາອາກາຮເຈິບປວດໄດ້
ຄຣອບຄຣົວຄວຣູ້ແລະຄວາມສຸຂສນາຍທົ່ວໄປ
မາກກວ່າເຫັ້ນເຮືອງການຮັບປະກາດອາຫາຣ

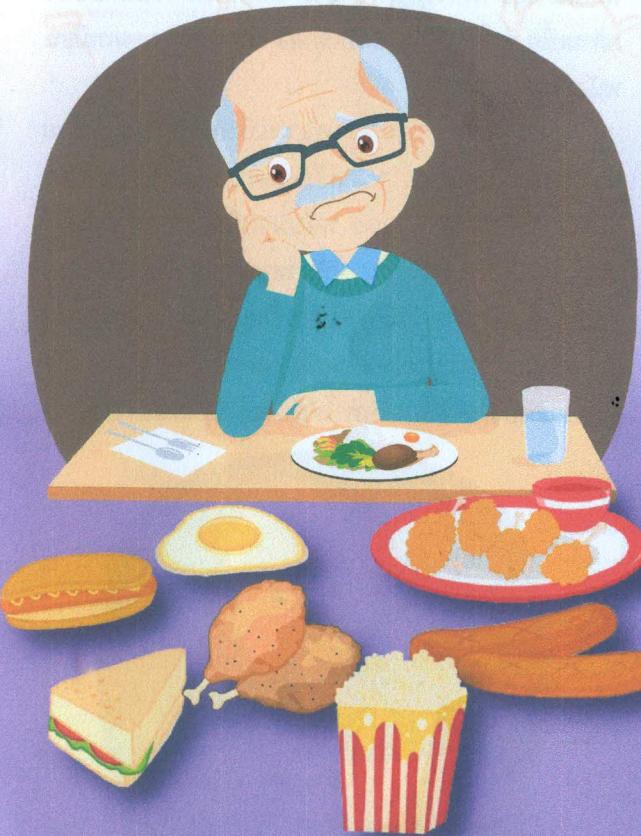

ຖຸນບ່ນຮັກບໍດີຮາຊ
ດະນະພັກທາສຕ່ຽຮຮາພຍາບາລ
ນາວັກຍາລັນທິດ
ໂທ. 02-419-9679-80

ຈາກຂະບໍລິບອາຫາຣ ຫົ່າກ້ອຍກ່າວດ ແລະຜອມແລ້ງ

มหาวิทยาลัยมหิดล
ดະນະພັກທາສຕ່ຽຮຮາພຍາບາລ

ภาวะเมื่ออาหารอาจเกิดได้จาก อาการปวด คลื่นไส้ อาเจียน ท้องผูก ปัญหาในช่องปาก เช่น การกลืนลำบาก มีการอุดตันของทางเดินอาหาร แพลงในช่องปาก ภาวะเหนื่อย หายใจลำบาก ภาวะเครียด หรือซึมเคราซึ่งหากสามารถบรรเทาอาการเหล่านี้ได้อาจช่วยให้ความอยากรับประทานอาหารของผู้ป่วยดีขึ้นบ้าง

ในผู้ป่วยโรคมะเร็งระยะลุกโลก อาการเมื่ออาหารพومแห้ง เป็นผลจากการ สร้างสารเคมีบางชนิดของเซลล์มะเร็ง ลั่งผลให้เกิดอาการเมื่ออาหาร ร่วมกับกระบวนการเผาผลาญอาหารเพิ่มมากขึ้น และเกิดการสลายของกล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้อลีบเล็กลง ร่างกายชูบผอมเหมือนหนังหุ้มกระดูก

จากการศึกษาพบว่า ความเมื่ออาหารในผู้ป่วยระยะท้ายมีผลติมากกว่า ผลเลี้ยง เพราะร่างกายจะปรับตัวด้วยการใช้พลังงานลดลง หลับมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีหลายการศึกษาเกี่ยวกับการให้อาหารทางสายยางหรือทางหลอดเลือดดำลำหัวผู้ป่วยระยะท้าย พบร่วมมีหลักฐานทางคลินิกที่แสดงประโยชน์ของสารอาหารเหล่านี้ว่าจะช่วยให้ภาวะของโรคดีขึ้นหรือทำให้ผู้ป่วยมีชีวิตยืนยาวขึ้น

ຜົດກະຕະກົມ

อาการเมื่ออาหารน้ำหนักลด และพอมแห้งมากเพิ่มความวิตกกังวล ต่อผู้ป่วย และผู้ดูแล และเกิดความดึงเครียด ระหว่างผู้ป่วย และครอบครัว ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย

ກາຣູແຂດແລະກາຣປັບປຸງຕົວ

เมื่อผู้ป่วยมีอาการเมื่ออาหาร หรือร่างกายพอมแห้ง ผู้ป่วยและครอบครัวควรทำความเข้าใจว่าเป็นธรรมชาติของโรคและค่อยๆปรับพฤติกรรมการรับประทานอาหารให้เหมาะสมกับอาการ และสภาวะของโรค

1. ວິນປະຫານຍາຕາມແພທຍໍສົ່ງເພື່ອບໍຣາເຫວາກາຣ ໄນສຸ່ສນາຍທີ່ອາຈສົ່ງຜູລິເປົ້າປ່າຍເນື້ອອາຫາຣ ເຊັ່ນ ອາກາຣ ປັດ ແහນໝໍ ທີ່ວິຄລືນໄລ້ອາເຈີນ ເປັນຕົ້ນ
2. ສັນນົມຄຸນຜູປ່າຍໃຫ້ວິນປະຫານອາຫາຣເທົ່າວິນໄດ້ ໄນວິນ ນັ້ນຄັບ
3. ຈາກແມ່ນ້ອງອາຫາຣເປັນ 5-6 ມັດຕ່ວັນ ໃນປຣິມານ ໄນມາກ ທີ່ວິທີ່ໄຫ້ຜູປ່າຍຮັບປະຫານອາຫາຣເນື້ອສູ້ສຶກທິວ
4. ເພີ່ມຄຸນຄ່າກາໂນຫາກາຣ ໂດຍ ແນ້ອາຫາຣທີ່ໄຫ້ພັດງານ ແນ້ອາຫາຣທີ່ເປັນໂປຣຕິນ ເຊັ່ນ ປລາ ໄກ ຄ້າເຫຼືອ ເປັນຕົ້ນ
5. ຮະວັນໄມໃຫ້ທົ່ວຜູກ ຮັບປະຫານອາຫາຣທີ່ມີກາຍໃໄ ເຊັ່ນ ຂ້າວກລ້ອງ ຂົນມປັງ ພສມ້ອຸ່ນພື້ນ ພລໄມ ເຊັ່ນ ກລວຍນ້ຳວ້າ ແອປັບ ສັນ ທາກຍັງໄມຄ່າຍອຸຈະຈະຄວາມຮັບປະຫານ ຍາຮະນາຍຕາມແພທຍໍສົ່ງ
6. ຕ້າມມີການຄືນໄສ ອາເຈີນ ຄວບປະຫານອາຫາຣ ຄັງຄະນອຍໆ ແຕ່ບ່ອຍຄັງ ພລິກເລີ່ມອາຫາຣທີ່ມີກືນຈຸນ ອາຫາຣທີ່ມີສລວານຈັດ ອາຫາຣທອດ່າວັນໆ ຄວບປະຫານ ອາຫາຣແກ້ງ ເຊັ່ນ ແຄຣກເກ່ອງ ຂົນມປັງກຽນ

